КІГАЙ Владислава,
здобувач вищої освіти четвертого курсу
факультету фахівців
для підрозділів стратегічних розслідувань
Дніпропетровського держаного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
ЯРОШЕНКО Артем,
кандидат юридичних наук, доцент
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНИЙ СТАН РИНКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Почати слід з того, що на даному етапі соціально-економічного розвитку фінансової системи держави існують значні прогалини у розвитку окремих її секторів, які посилюють фінансову нестабільність. Держава переживає сукупність політичних та фінансово-економічних криз, які мають системний і довгостроковий характер, тобто вони негативно впливають на розвиток економічної та фінансової системи в цілому, особливо на внутрішні чинники, на які суттєво впливають зовнішні фактори.

Слід зазначити, що науковців та практиків дуже цікавлять особливості, умови та фактори сталого та стабільного розвитку фінансового ринку України. Ряд проблем вивчений у роботах А. К. Малютіна, О. І. Барановського, С. А. Буковинського, В. М. Гейца, В. М. Опаріна, С. В. Науменкова, В. М. Ніконової, В. М .Федосова, О. Л. Яременко та інших.

Надзвичайно важливим є те, що в найближчому майбутньому, а саме через 3-5 років, Україна має створити ефективний та конкурентний фінансовий ринок, який має забезпечити конвертацію вільних коштів на інвестиційний капітал.

Звернемо увагу, що в переважній більшості країн світу як розвинених, так і країн з перехідною економікою таких ресурсів мало, тому конкуренція за доступ до цих фондів є жорсткою. У такій конкурентній боротьбі перемагає країна, яка може запропонувати найкращі умови залучення інвестицій. І це насамперед ефективний, стабільний, технологічно просунутий фінансовий ринок із широким спектром фінансових продуктів та послуг [1, с. 92].

Отже, виникає проблема забезпечення ефективності та конкурентоспроможності внутрішнього фінансового ринку у довгостроковій перспективі з метою залучення внутрішніх та зовнішніх інвестиційних процесів.

У 2015-2018 роках для вирішення проблем у банківській системі та

після загального відновлення економіки після кризи НБУ вжив низку заходів у галузі грошово-кредитної політики та валютного регулювання, які частково сприяли стабільність банківського сектора. Але навіть сьогодні серйозні виклики та загрози, як і раніше, пов'язані з недостатньою капіталізацією банківського сектору та вразливістю навіть для незначних потрясінь та подальшого збільшення обсягу непрацюючих кредитів. Банківська система залишається непрозорою і страждає від нестачі інформації про результати та діяльність окремих банків, про кінцевих власників банків, що знижує довіру до них та перешкоджає ефективному нагляду. Обсяг заощаджень України щодо ВВП, починаючи ще з 2004 р. скорочується і для забезпечення ефективного посередництва в операціях з внутрішніми заощадженнями необхідно здійснити консолідацію банківського сектору і посилити регулювання [2, с.11].

Окрім економічної та фінансової була також політична криза, яка почалася в 2014 році, а потім військові дії на сході призвели до нової економічної та банківської кризи. Фаза кредитного стиснення почалася з швидкої девальвації національної валюти, відтоку капіталу з банків та їхнього банкрутства.

На теперішній час розвитку економіки України фондовий ринок ще не готовий виконувати завдання, пов'язані із вирішенням проблем забезпечення економіки інвестиційними коштами. У майбутньому необхідно вжити заходів щодо перебудови фондового ринку як механізму перерозподілу прав власності у процесах приватизації на його внутрішні функції – накопичення та перерозподіл довгострокових інвестиційних ресурсів, які можуть забезпечити процес розширеного відтворення – та економічне зростання [3, с.15].

Отже, слід вважати, що фондовий ринок має виступати альтернативним джерелом інвестиційних ресурсів і конкурувати з грошово-кредитним ринком в забезпеченні реальної економіки фінансовими ресурсами. Сучасний розвиток фондового ринку вимагає нової міри і форм його держаного і міжнародного регулювання. Для українського ринку це означає, що існує необхідність розробки стандартів і кодексів регулювання, які ґрунтуються на міжнародних та європейських принципах і є придатними для застосування в національних умовах. Це має забезпечити прозорість емітентів, надання ними повної та достовірної інформації, значне збільшення частки організованого фондового ринку, захист інвесторів, провадження реєстраційної та депозитарної діяльності відповідно до європейських вимог.

Список використаних джерел:

1. Малютін О.К. Оцінка фінансового сектору та його значення в економічному розвитку України. *Фінанси України*. 2010. №3. С.92-100.
2. Звєряков М.І. Теоретична парадигма сталого розвитку та українські реалії. *Економіка України*. 2018. №10. С.10-31.
3. Буковинський С.А. Фінансова криза в Україні: вплив на розвиток економіки та деякі заходи з досягнення фінансової стабілізації. *Фінанси України*. 2010. №11. С.10-30.